Nr. 87. Środa, 7. sierpnia 1929. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

Rynek Drzewny: Rok XI. Rynek Budowlany: Rok II.

Przetarg ofertowy. 517

Komenda Wojewódzka Policji Państwowej w Poznaniu

ogłasza niniejszem przetarg ofertowy na dostawę mebli a mianowicie:

18 szaf ubraniowych (podwójnych)
23 stołów
36 krzeseł (taborety)
29 szafek nocnych
7 biurek
14 foteli biurowych
7 szaf na akta
56 krzeseł (foteliki) oraz
7 urządzeń kuchennych, składających się z kredensu, stołu, półki i taboretu.

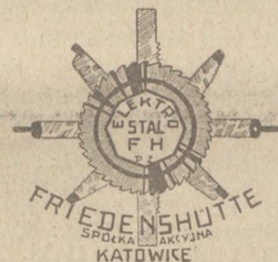
Warunki dostawy oraz rysunki mebli mogą oferenci otrzymać w Referacie Gospodarczym Komendy Wojewódzkiej P. P. w Poznaniu — Plac Wolności 12, pokój 46.

Oferty zapieczętowane z napisem: „Oferta na dostawę mebli" proszę składać pod powyższym adresem w terminie do **dnia 12 sierpnia** br. godz. 14-tej.

Dnia 13 sierpnia br. o godz. 11 nastąpi otwarcie ofert w Komendzie Wojewódzkiej P. P. w Poznaniu — Plac Wolności 12, pokój 46, przyczem oferenci mogą być obecni.

Komenda Wojewódzka zastrzega sobie prawo zmiany podanej ilości mebli, oraz oceny i wyboru ofert.

Komendant Wojewódzki P. P.

Ogłoszenie.

Dnia 13 sierpnia 1929 r. o godz. 12 w poł. odbędzie się w lokalu Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach (Florjańska 10) przetarg ustny i za pomocą ofert pisemnych na sprzedaż:

1. produktów suchej destylacji drewna (terpentyny, smoły i węgla); 2. karpiny przemysłowej, 3. żywicy, 4. urządzeń terpentyniarni, 5. oraz dzierżawy terpentyniarń z przydziałem karpiny z lasów państwowych.

Szczegółowych informacyj udziela się w godzinach urzędowych.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Siedlcach.

Państwowe Nadleśnictwo Trzebciny

poczta i stacja kolejowa Łążek, pow. Świecie na Pomorzu, sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisji) w dniu 10 sierpnia 1929 r. następujące drewno użytkowe z cięć roku gosp. 1928-29.

A. Dłużyce (drewno pułapkowe).

Los 1. Leśnictwo Szklana Huta. Oddz.: 12a, 13b, 17b, 18a, 19a, c, 20ac, 28ab, 29ab, 30, 39a, 40a, 41ab, 44, 45, szt. 313, I kl. 2.49, II kl. 5.43, III kl. 296.41, IV kl. 8.02; razem 312.35 m^3. Odległość od st. kol. Wierzchucin 6 km.

Los 2. Leśnictwo Wrzosowisko. Oddz. 47—56, 65—67, 72—75, 87—90—93, 106, 107, 111—115, 118, 119; sztuk 212. I kl. 2.23, II kl. 15.51, III kl. 112.48, IV kl. 16.85; razem 147.07 m^3. Odległość od st. kol. Cekcyn 5 km.

Los 3. Leśnictwo Siwe Bagno. Oddz.: 94, 95, 97, 98, 101, 122, 123, 125; sztuk 188, II kl. 3.31, III kl. 92.32, IV kl. 9.90; razem 105.53 m^3. Odległość od st. kol. Łążek 7 km.

Los 4. Leśnictwo Kamionka. Oddz.: 136, 137, 142, 145, 160, 164; sztuk 25; III kl. 14.43; razem 14.43 m^3. Odległość od st. kol. Śliwice 9 km.

Los 5. Leśnictwo Jeziorno. Oddz.: 212, 215, 217, 220; sztuk 21. I kl. 11.54, II kl. 13.21, III kl. 4.03; razem 28.78 m^3. Odległość od st. kol. Śliwice 12 km.

B. Drewno kopalniane.

Los 6. Leśnictwo Szklana Huta. Oddz.: 6, 7, 13—15, 20, 27, 31—33, 34, 41; sztuk 460, I kl. 95.62, II kl. 22.50; razem 118.12 m^3.

Los 7. Leśnictwo Wrzosowisko. Oddz.: 47—56, 65—69, 70, 71, 73—76, 86—93, 106—111, 114—121; sztuk 1171. I kl. 162.65, II kl. 105.80, III kl. 0.60; razem 269.05 m^3.

Los 8. Leśnictwo Siwe Bagno. Oddz.: 80, 94, 97, 99, 123, 124, 125; sztuk 2533. I kl. 478.84, II kl. 197.39, III kl. 5.08; razem 681.31 m^3.

Los 9. Leśnictwo Siwe Bagno. Oddz.: 57—59, 63, 79, 80—82, 94, 95, 97, 99—102, 122, 126—128; sztuk 595. I kl. 187.87, II kl. 24.65, III kl. 0.68; razem 213.20 m^3.

Los 10. Leśnictwo Kamionka. Oddz.: 131—137, 142—149, 160—166, 175—181, 188—194; sztuk 1307. I kl. 493.41, II kl. 5.79; razem 499.20 m^3.

Los 11. Leśnictwo Wypalanki. Oddz.: 138—141, 150—156, 167—169, 173—185, 195—202; sztuk 1675. I kl. 301.36, II kl. 90.00, III kl. 4.15; razem 395.51 m^3. Odległość od st. kol. Łążek 9 km.

Los 12. Leśnictwo Jeziorno. Oddz.: 203 zrąb; sztuk 3074, I kl. 44.80, II kl. 106.18, III kl. 74.22; razem 225.20 m^3.

Los 13. Leśnictwo Jeziorno. Oddz.: 204a, zrąb, sztuk 4010. I kl. 81.15, II kl. 200.42, III kl. 75.95; razem 357.52 m^3.

Los 14. Leśnictwo Jeziorno. Oddz.: 205—213, 214—222. sztuk 564. I kl. 166.65, II kl. 14.56; razem 181.21 m^3.

Pisemne oferty z napisem: Submisja w zalakowanych kopertach należy nadsyłać do Nadleśnictwa do dnia 10 sierpnia 1929 r., godz. 12, poczem nastąpi otwarcie ofert w obecności, ewentualnie przybyłych oferentów. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnego przetargu (submisji), które są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy i w Nadleśnictwie.

Oferty nie odpowiadające warunkom nie będą uwzględnione. **Nadleśniczy Państwowy.**

Sprzedaż drewna.

Dnia 20 sierpnia 1929 r. o godz. 12 w południe odbędzie się w lokalu Dyrekcji Lasów Państwowych w Siedlcach, ul. Florjańska nr. 10, przetarg ustny i za pomocą ofert pisemnych na sprzedaż materjałów tartych drewna w stanie wyrobionym papierówki i opału.

Szczegółowe warunki przeprowadzenia przetargu, oraz dokładny wykaz jednostek przetargowych są do przejrzenia w biurze Dyrekcji.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Siedlcach.

SUBMISJA

Nadleśn. Państwowe Leszyce

poczta i stacja kolejowa Nowawieś Wielka, powiat Bydgoszcz, sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisja) w dniu 17 sierpnia 1929 r., drewno użytkowe sosn. i szczapy użytkowe (klon) z cięć roku gosp. 1928/29.

A. Dłużyce.

Los 1. Leśnictwo Dąbrowy Wielkie, oddz. 72b, 109b — 205 szt. = 218.10 m^3, w tem: I kl. 31.78, II kl. 94.77, III kl. 88.86, IV kl. 2.69 m^3. Odległość od st. kol. 9 km.

Las 2. Leśnictwo Leszyce, oddział 113c, 131, 149, 152, 132, 150, 154 — 145 sztuk = 122.38 m^3, (pułapki) w tem: II kl. 3.88, III kl. 117.65, IV kl. 0.85 m^3. Odległość od st. kol. 7 km.

Los 3. Leśnictwo Dębinka, oddział 105, 106 — zrąb pod budowę drogi — 128 sztuk = 62.70 m^3, w tem kłód brzozowych: III kl. 0.40 m^3, dłużyc sosn.: II kl. 2.33, III kl. 31.77, IV kl 8.95 m^3; dłużyc świerk. III kl. 1.87, IV kl. 4.01 m^3. Odległość od st. kol. 3 km.

Los 4. Leśnictwo Dębinka, oddz. 120b, 139a, 142a, 161b, 159a, 156a, 137a, 118, 134b, 105b, 123a, 140a, 141b, 162c, 160a, 158, 157ca, 155c, 171a, 172, 173b, 97bc, 98a, 104b, 135b, 116c, 117b, 137, 157c, 155b, 158—839 sztuk = 550.49 m^3, w tem kłód: I kl. 1.16, II kl. 0.84, III kl. 0.70; dłużyc I kl. 7.77, II kl. 84.75, III kl. 363.41, IV kl. 91.86 m^3; (Los 4 zawiera 486 sztuk pułapek: I kl. 3.43 m^3, II kl. 48.17, III kl. 237.59, IV kl. 48.64 m^3). Odległość od st. kolej. 2—6 km.

Los 5. Leśnictwo Dobromierz, oddział 147a, 198a, 199a, 199c, 126a, 144a, 145a, 146a, 167a, 168b, 169a, 178a, 179 a, 183c, 186a, 188a, 195a, 197a, — 156 sztuk = 82.38 m^3 (pułapki) w tem kłód: III kl. 0.95 m^3; dłużyc: II kl. 11.68, III kl. 50.16, IV kl. 21.50 m^3. Odległość od st. kol. 5—9 km.

B. Kopalniaki.

Los 6. Leśnictwo Dębinka, oddział 106a, 121a, 163b, 181c, 180, 190, 191, 192, 117a, 116b — 117 sztuk = 19.77 m^3, w tem: I kl. 10.34, II kl. 9.43 m^3. Odległość od stacji kol. 3—7 km.

Los 7. Leśnictwo Dobromierz, oddział 107a, 125b, 177a, 186c, 198b, 199b — 68 sztuk = 14.02 m^3, w tem: I kl. 9.51, II kl. 4.51 m^3. Odległość od st. kol. 5—9 km.

C. Szczapy użytkowe (klonowe).

Los 8. Leśnictwo Dębinka, oddział 99 (100—) zrąb pod drogę) 11.3 mp = 8.48 m^3. Materjał jest w stanie okrągłym i 2 m długi. Odległość od stacji kol. 2 i pół km.

Pisemne oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Submisja" należy nadsyłać do Nadleśnictwa Leszyce do dnia 17 sierpnia br., godz. 11, poczem nastąpi otwarcie ofert w obecności ewtl. przybyłych oferentów. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnego przetargu (submisja), które są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy i w Nadleśnictwie. Cenę należy oddzielnie podać dla każdego losu za 1 m^3 w złotych i dziesiętnych złotych liczbami i słownie. — Oferty nie odpowiadające warunkom, nie będą uwzględnione. **Nadleśniczy Państwowy.**

Nr. 87. Środa, 7. sierpnia 1929. Poznań.

RYNEK DRZEWNY I BUDOWLANY

ORGAN DLA HANDLU i PRZEMYSŁU DRZEWNEGO ORAZ BUDOWLANEGO

OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY

Rynek Drzewny: Rok XI. Wychodzi w poniedziałki, środy i piątki. Rynek Budowlany: Rok II.

PRZEDPŁATA na sierpień 1929 r., wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 6,00 złotych. Na pocztach 6,45 złotych. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 7,50 złotych. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska), 8,00 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 50 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 60 groszy. Zagranicą 70 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO i BUDOWLANEGO“ Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820
DRUKARNIA
Poznań, Wielkie Garbary 20 Nr. telefonu 3406
Konta bieżące: P. K. O. 206-377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.

OGŁOSZENIA: Za tekstem 20 gr. od miejsca milimetr. (strona czterołamowa). W tekście zaś lub przed tekstem 55 gr. od miejsca milimetr. (strona dwułamowa). OGŁOSZENIA: Z tabelkami o 30 procent więcej. Przy większych i kilkakrotnych ogłosz. stosowny jest rabat. Dla poszukuj. posad przy jednorazowem ogłoszeniu 30 proc., przy dwurazowem 40 proc. i p zy trzyrazowem 50 proc. rabatu. — Każda nowa podwyżka obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia — zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia. —

Wadja w lasach państwowych

Jak wiadomo, kupiec musi złożyć 5—10 proc. kaucji, kupując drewno w lasach państwowych. Kaucję, czyli wadjum w gotówce, czy też w postaci gwarancji bankowej, oferent musi wnieść równocześnie ze złożeniem oferty. W myśl przepisów I rata musi być złożona najpóźniej w 14 dni po udzieleniu tak zwanej przybitki. Jak nam donoszą, takie zatwierdzenie ofert następuje niekiedy tuż przed końcem przewidizanego 14-dniowego terminu, tak, że tartacznik musi się spieszyć, aby wnieść ratę na czas. Trudno ustalić, co jest przyczyną tak późnego uwiadomienia oferenta, który w ten sposób zmuszony jest do gorączkowego poszukiwania gotówki, aby tylko dotrzymać przepisanego terminu. Polecałoby się więc, aby ten **okres między złożeniem oferty a przybitką został należycie ustalony,** to znaczy, aby tartacznik miał istotnie czternaście dni czasu na wyszukanie potrzebnej gotówki, jak to przewidują odnośne warunki sprzedaży. Jeżeli jest to niemożliwem, gdyż nie zawsze życie będzie się kształtowało jak tego przepisy ludzkie wymagają, to należałoby warunki odpowiednio zmienić. **Życzenia kół drzewnych idą w tym kierunku, aby termin 14-dniowy dla złożenia I raty rozpoczął się dopiero od dnia uwiadomienia oferenta o zatwierdzeniu jego oferty.** Żądanie takie uważamy za możliwe do uwzględnienia, ponieważ praktyka dotychczasowa nastręcza często trudności, naszem zdaniem, całkiem niepotrzebnych.

Z tem łączy się również kwestja ustalenia odnośnych terminów dalszych wpłat ratalnych. W myśl dotychczasowych przepisów czasokres dla ustalenia terminów wpłat regulowany był na podstawie daty wniesienia oferty. **Racjonalniejszem byłoby, gdyby za podstawę brano dzień doręczenia zawiadomienia o przybitce.** Jest to zupełnie zrozumiałe, ponieważ kupiec istotnie nie rozporządza nadmiernemi środkami, a to, co ma do dyspozycji, musi być jaknajkorzystniej zużyte. Jako uciążliwość odczuwają nasi tartacznicy postanowienie w warunkach sprzedaży w lasach państwowych, że płacić muszą odsetki za opóźnienie zawiadomienia, na co oni nie mają najmniejszego wpływu. Jest to więc pewnego rodzaju haracz. Niechaj przykład praktyczny posłuży za wyjaśnienie:

Tartacznik D e s e c z k a złożył ofertę na partję sosny i po 12 dniach otrzymał przybitkę. Termin wpłacenia I raty upływa, w myśl przepisów, już za dwa dni. Ponieważ nawet wrogowie nie posądzają p. D e s e c z k ę o posiadanie płynnej gotówki, więc musi on ją istotnie dopiero mobilizować, co zajmuje mu 6 dni czasu. Dyrekcja zgadza się na 4-dniową prolongatę ponad przepisany termin, liczy jednak już odsetki za zwłokę.

Bardzo często zachodzi taki wypadek, że tartacznik musiał pieniądze potrzebne na uiszczenie raty pożyczyć i płaci od nich kredytorowi odsetki, drugi raz płaci za ten sam okres odsetki za zwłokę w dyrekcji. Tak samo jak tartacznik músi w swoim przedsiębiorstwie manipulować kloce tak dokładnie, aby nie tracić niepotrzebnie ani centymetra kubicznego na masie przy swych operacjach, zmuszony jest liczyć się z każdym groszem. Tartacznictwo nasze jest przy dzisiejszej konjunkturze w położeniu istotnie nie do pozazdroszczenia, żyjąc jedynie wspomnieniem dobrych a nadzieją lepszych czasów.

Pozatem usilne życzenia naszego tartacznictwa wobec Dyrekcji Lasów idą w kierunku przyspieszeniu zwrotu złożonego z ofertą wadjum, w razie niezatwierdzenia tejże.

Przez przetrzymywanie gotówki w kasach Dyrekcji przemysłowiec czy kupiec nietylko pozbawiony jest nieraz na dość długi czas niezbędnych środków obrotowych, lecz co gorsza, mając pieniądz

swój uwięzionym, nie może w tym samym okresie przystąpić do składania ofert w innych nadleśnictwach, gdzie również wymagane jest złożenie kaucji. Przy takiem postępowaniu może zajść wypadek, że tartacznik chcąc złożyć oferty i w innych miejscach, widzi nagle swój cały majątek ulokowany i uwięziony w kasach leśnych, sam zaś biega za pożyczkami, od których płacić musi grube odsetki.

Opłaty za nadmierne zużywanie dróg wojewódzkich

W prasie prowincjonalnej ogłoszony został ostatnio statut, dotyczący pobierania opłat za nadmierne zużywanie dróg w Województwie Poznańskiem. Postanowienia tego statutu są ważne także dla przemysłu drzewnego, który z natury rzeczy z dróg publicznych korzysta bardzo wydatnie, przewożąc po nich surowiec z lasu, produkcję na stacje załadowcze itd.

Na zasadzie tego statutu przystąpią władze administracyjne w najbliższym czasie do ściągania deklaracji od przedsiębiorstw, zaliczonych do kategorji zużywających nadmiernie drogi, a to celem odpowiedniego wymiaru opłat. W interesie przedsiębiorstw drzewnych leży, zawarcie z Krajowym Związkiem Komunalnym osobnej umowy co do ryczałtowej spłaty, gdyż inaczej świadczenia, wymierzone według stawek statutu byłyby bardzo uciążliwe.

Onegdaj odbyła się konferencja pomiędzy Poznańskim Starostą Krajowym a sferami gospodarczemi w sprawie tychże umów ryczałtowych. Na tej konferencji Starosta stwierdził, że Związek Komunalny nie będzie, ze względu na trudne położenie przemysłu, czynił przedsiębiorstwom trudności przy zawieraniu oddzielnych umów, a przeciwnie — pójdzie im jak najdalej na rękę, przyczem każdorazowo mają być uwzględnione warunki indywidualne i lokalne, po zasięgnięciu opinji odnośnego starostwa.

Dla orjentacji podajemy poniżej wspomniany statut w całości. Brzmi on:

§ 1.

Wszystkie przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, które nadmierine zużywają drogi wojewódzkie w Województwie Poznańskiem, jak fabryki, cegielnie, tartaki, mleczarnie, cukrownie, młyny i t. p., obowiązane są do uiszczenia osobnej opłaty na rzecz Poznańskiego Krajowego Związku Komunalnego.

Za normalne zużywanie drogi wojewódzkiej uważa się dla przedsiębiorstw, wymienionych wyżej w ust. 1 przyjazd próżnych wozów (tary) przepęd zwierząt pociągowych, oraz przewóz ładunku, nie przekraczającego 200 tono kilometrów netto w ciągu roku kalendarzowego.

§ 2.

Wysokość opłat za nadmierne zużywanie dróg wojewódzkich, przewidziane w § 1, oblicza się progresywnie wedle następującej tabeli:

Poz.	Podlegająca opłacie ilość ruchu obliczona w tonno-kilometrach netto w rok, ponad 200-tonno-kilometrów zużywania normalnego (§ 1 ustęp 2)	Opłata za jeden tonno-kilometr groszy:
1	Od do 1000 tono-km	3
2	„ 1001 „ 2000 „	3,5
3	„ 2001 „ 4000 „	4
4	„ 4001 „ 7000 „	5
5	„ 7001 „ 10000 „	6
6	„ 10001 „ 15000 „	7
7	„ 15001 „ 20000 „	9
8	„ 20001 „ 30000 „	12
9	„ 30001 „ 40000 „	15
10	powyżej 40000 „	20

Powyższy sposób obliczenia nie odnosi się do tych właścicieli i przedsiębiorstw, które z Krajowym Związkiem Komunalnym zawarły w tym względzie osobną umowę.

O ile obliczona opłata byłaby niższą niż 5,— zł, wtenczas opłaty się nie pobiera. W obliczonej opłacie grosze zaokrągla się do najbliższej cyfry złotych.

Celem obliczenia ilości ruchu, podlegającego opłacie, należy obliczyć w tono-km ogólną ilość ruchu netto przedsiębiorstwa w ubiegłym roku kalendarzowym na wszystkich drogach wojewódzkich, używanych przez przedsiębiorstwo i odjąć 200 t/k. Pozostała cyfra oznacza ilość ruchu, podlegająca opłacie.

Przykład: Do tartaku w Bożydomie w roku 1926 przywieziono z lasu okrągłego drzewa 5000 ton, używając szosy wojewódzkiej na długości dwuch kilometrów i tegoż roku odwieziono na stację kolejową 4907 ton drzewa tartego na długości 1 km po tej samej szosie.

Obliczenie:

transport do tartaku 5000 × 2 = 10000 t/k.
transport z tartaku 4907 × 1 = 4907 t/k.
razem: 14907 t/k.

Podlega opłacie 14907 — 200 = 14707 ton kilometrowych.

Wedle tabeli poz. 6 stawka wynosi 7 groszy za tonę km. Przedsiębiorstwo winno przeto zapłacić za nadmierne zużycie 14707 × 7 = 1.029 zł 49 gr, co zaokrągla się na 1.029 zł.

§ 3.

Wymiaru opłat (§ 1) dokonuje Wydział Krajowy lub organ do tego upoważniony przez Wydział Krajowy (władza wymiarowa) na podstawie deklaracyj, złożonych przez przedsiębiorstwo, wymienione w § 1 ustęp 1. Deklaracje winny być składane na wezwanie władzy wymiarowej na formularzu (załącznik 1), dostarczonym przez nią przedsiębiorstwu.

W miesiącu styczniu każdego roku rozsyła władza wymiarowa do przedsiębiorstw wymienionych w § 1 ustęp 1 formularze deklaracyj wraz z wezwaniem do ich wypełnienia i przedłożenia władzy wymiarowej w ciągu 30 dni, licząc od dnia doręczenia wezwania.

Osoby prowadzące przedsiębiorstwa, które wezwaniu do przedłożenia deklaracyj nie uczynią zadość — podlegają karze porządkowej, określonej w § 9 niniejszego statutu.

§ 4.

Celem sprawdzenia podstaw wymiaru opłaty (§ 1) władze wymiarowe mają prawo (§ 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych Dz. U. R. P. nr. 94, poz. 747):

a) żądać od osób, prowadzących przedsiębiorstwa na własny rachunek, oznaczone w § 1 ust. 1 (przedsiębiorców) lub ich zastępców prawnych oraz administratorów, od świadków i znawców, odpowiedzi na określone pytania; w razie zaś wątpliwości, co do udzielonych odpowiedzi, żądać od przedsiębiorców, ich zastępców lub administratorów, przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych oraz innych dowodów;
b) zwracać się do zarządów innych związków komunalnych, jakoteż do władz państwowych o podanie podstaw opodatkowania, ujawnionych przy wymiarze podatków państwowych i komunalnych.

O dokonanym wymiarze zawiadamia władza wymiarowa płatników osobnem pismem (zawiadomienie o wymiarze) według formularza (zał. 2).

Zawiadomienie o wymiarze winno być doręczone adresatowi za dowodem doręczenia; winno ono zawierać oznaczenie wymienionej kwoty, przytoczenie podstaw wymiaru i sposobu ich ustalenia, oraz wezwanie do uiszczenia opłaty w terminach, oznaczonych w § 6 statutu.

§ 5.

Przeciw wymiarowi za nadmierne zużywanie dróg wojewódzkich służy przedsiębiorstwu, dotkniętemu wymiarem, w ciągu czterech tygodni sprzeciw do Wydziału Krajowego. Czasokres do założenia sprzeciwu biegnie od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia o wymiarze.

Do postępowania sprzeciwowego mają zastosowanie przepisy o środkach prawnych przewidziane w ustawie o daninach powiatowych i krajowych z dn. 23 kwietnia 1926 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 159).

Założenie sprzeciwu nie zwalnia od uiszczenia opłaty. Nieuiszczenie opłaty we właściwym terminie pociąga za sobą

Kalendarz terminowy.

Skróty: L = licytacja, S = submisja, P = przetarg, W = z wolnej ręki.

Miejscowość	Dyrekcja wzgl. wojew.	Sprzedający	Spos. sprz.	Termin	Kłody i dłużyce użytkowe m³							Uwagi	Kopalniaki		Papierówka		Opał
					sosna	świerk	jodła	dąb	buk	brzoza	olcha		rodz. drew	m³	rodz. drew.	mp.	mp.
Darzlubie	Toruń	Nadl.	S	8. VIII.	611	3	—	34	—	—	—			—		—	—
Siedlce	Siedlce	D. L. P.	P	12. VIII	—	—	—	—	—	—	—	na sprzedaż prod. suchej destyl. drewna karpiny przem., żywicy, urządzeń tepent. oraz dzierżawę te pent.		—		—	—
Drawsko	Poznańska	Nadleśn.	S	14. VIII.	498	—	—	—	—	—	—			—		—	—
Radom	Radom	D. L. P.	P	14. VIII.	—	—	—	—	—	—	—	na 1702,22 m3 m terj. tartych sosn., 79,95 m3 materjałów tartych jodłowych.		—		—	—
Nowy Sącz	Krakowska	Magistr.	L	14. VIII	—	150	4150	—	—	—	—			—			—
Wilno	Wilno	D. L. P.	S	15. VIII.	—	—	—	—	—	—	—			—	osika świerk	4500 1000	—
Siedlce	Siedlce	D. L. P.	P	20. VIII.	—	—	—	—	—	—	—	na materjały tarte, drewno w stanie wyrob., papier. i opału		—		—	—

obowiązek odsetek i kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych, określonych ustawą z dn. 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. nr. 73, poz. 721), a zmienioną częściowo.

§ 6.

Wymierzoną opłatę uniszcza się w dwuch równych ratach złotowych w dniu 1 kwietnia i 1 września.

§ 7.

Nieuiszczone we właściwym terminie opłaty podlegają ściągnięciu w drodze egzekucji, do której stosuje się odpowiednie przepisy o egzekucji podatków od opłat państwowych (art. 55 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych. (Dz. U. R. P. nr. 94, poz. 747).

§ 8.

Do przedawnienia i dodatkowego dochodzenia opłat na nadmierne zużywanie dróg wojewódzkich ma zastosowanie § 31 ust. 2 o daninach powiatowych i krajowych z dnia 23 kwietnia 1906 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 159).

§ 9.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karze porządkowej do wysokości 345,90 złotych, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. nr. 94, poz. 747).

§ 10.

Opłaty drogowe wymierzone na podstawie niniejszego statutu, nie ulegają zaliczeniu ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalne dodatki do państwowych podatków od gruntów, budynków, handlu i przemysłu.

§ 11.

Przepisy wykonawcze wyda zarząd odnośnego związku komunalnego.

§ 12.

Pierwszy wymiar opłat za nadmierne zużywanie dróg wojewódzkich — winien nastąpić w roku 1929-30.

Za podstawę należy przyjąć $^3/_4$ ilości ruchu, ustalonych w sposób określony zgodnie z postanowieniami niniejszego statutu.

§ 13.

Statut winien być ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego, oraz we wszystkich Orędownikach powiatowych.

§ 14.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r.

Statut powyższy zatwierdziło Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z dnia 2 stycznia 1928 r. S. P. 6738/27.

Aktualne niedomagania rynkowe

Obecne położenie, kształtujące się pod znakiem poważnego załamania się intensywności obrotów i wogóle zmniejszenia się zainteresowania, a którą określamy wyrazem kryzys, chociaż w dosyć znacznej mierze wywiera ujemny wpływ na interesy przemysłowców i kupców drzewnych, stawiając niektóre, nawet poważne firmy w nader trudne położenie, to jednak ów zlepek ujemnych momentów w pewnej mierze kompensuje fakt eliminacji ze środowiska drzewiarzy elementu niesolidnego, uprawiającego pod płaszczykiem kupca lub przemysłowca „interes drzewny“, który poprostu urąga zasadom i etyce kupieckiej. Słowem, nastawiwszy swą politykę handlową na tory bezwzględnej spekulacji sfery te, zwabione urokiem wysokiej konjunktury w drewnie rozpoczęły grę nie pozbawioną ryzyka straty i odwrotnie — możliwości grubych zysków. Obecna sytuacja zmusza je do odwrotu, bo dziś ostać się może ten przemysłowiec i ten kupiec drzewny, który potrafi niezłomną wolą i mrówczą pracą, w oparciu się na doświadczeniu zawodowem i na zamiłowaniu do fachu, przetrwać obecną sytuację, której końca trudno przewidzieć. W związku więc z procesem zaniku elementu, rekrutującego się ze sfer nie drzewnych niewątpliwie musi podnieść się moralny i etyczny poziom świata drzewiarzy. Z ogólno-gospodarczego punktu widzenia zjawisko to jest niezmiernie ważne i dodatnie w swych skutkach. Ważne — gdyż część organizmu życia gospodarczego, jaką jest przemysł i handel drzewny, wchodzi w nową fazę rozwoju stosunków; dodatnie — ponieważ ta ewolucja stosunków znajduje oparcie o zdrowe podłoże — pracę twórczą nietylko dla własnej kieszeni, lecz i dla dobra gospodarstwa narodowego.

Jednakże życie raz po raz, czasem całkiem niespodziewanie, wysuwa trudności różnorodnej natury, jakie w mniejszej lub większej mierze hamują rozwój przemysłu drzewnego. Są one czasem napozór o błahem znaczeniu, lecz jakże są złudne pozory! Częstokroć nie przedstawiają się one groźnie, a pomimo to stwierdzić wypada, iż stanowią przeszkodę w procesie układania się stosunków na podłożu obustronnej woli między przemysłem, jako dziedziną przetwórczą, a lasami, jako źródłem, dostarczającem surowiec drzewny.

Nie powinno ulegać wątpliwości, że zapoczątkowana akcja ściślejszego porozumienia między

przemysłem a lasami wyda owoce w postaci zniwelowania tych różnic, które zawsze były wypływem albo wzajemnego niezrozmienia się, lub też skutkiem tego, że każda z obu stron mylnie rozmiała swój własny interes w wypadku zaistnienia rozdźwięku. Skoro zatem ujawniamy tu pewne momenty, które sporadycznie powstając, utrudniają uzdrowienie wzajemnych stosunków, to intencją naszą jest li-tylko wykazanie prawdziwego oblicza zła i tem samem uchylić ewentualność przykrych tarć i zgrzytów między obu stronami. Tak np. zachodzą pojedyńcze wypadki, że partję drewna, leżącego w lesie ze znacznym procentem materjału chorego sprzedaje się z licytacji jako drewno zdrowe, czego nie można uznać za praktykę nie stojącą w kolizji z interesami przemysłowców. Rzecz zrozumiała, tartacznik płacąc pieniądze za drewno zdrowe względnie zobowiązując się zapłacić w określonym terminie, chce mieć je bez tego rodzaju wad.

Skądinąd znowóż słychać narzekania, że blochy sosnowe 14 cm w czubku są zaliczane przez organa leśne do materjału I klasy(!).

Bez kwestji nie są to momenty, mające miejsce wszędzie, — nie jest to zło miary ogólno-krajowej, atoli sam fakt jego istnienia, choćby tylko nawet w małej skali i w jednej miejscowości, zasługuje już na ujawnienie go w tej nadziei, że zło będzie w zarodku wyplenione. Tartacznik, kupujący z licytacji drewno zdrowe a odbierający partję, w której znajduje znaczną ilość materjału chorego nie jest w stanie sprzedać tarcicę (wyrobioną z takiego drewna) po cenie wykalkulowanej już, zawczasu biorąc za podstawę ceny zdrowego drewna okrągłego. Z drugiej jednakże strony nie można nie wspomnieć o częstokroć bardzo oryginalnym sposobie kalkulacji cen drewna przez kupców. Rezultaty takiej „kalkulacji" są zazwyczaj opłakane, gdyż przynoszą straty, co w dzisiejszych warunkach jest szczególnie dotkliwym ciosem dla tartacznika, pozbawionego kapitału obrotowego i wogóle możności uzyskania płynnej gotówki. Zdarzają się wypadki, że tartacznik, mając zamiar nabyć partję drewna dowiaduje się, iż jego sąsiad kupił w innem nadleśnictwie dobrą sośninę po 60 zł. Nie wchodząc w szczegóły transakcji, lecz wyłącznie opierając się na fakcie kupna drewna po wymienionej cenie, tartacznik ten przy najbliższej sposobności kupuje sosnę również po 60 zł, lecz niższej klasy. Efekt jest tem, że podczas gdy pierwszy kontrahent ofiarował cenę na podstawie ścisłej kalkulacji, licząc się z ceną oraz z warunkami, stawionymi przez zamawiającego materjał tarty, to drugi, mając zamówienie na towar, który powinien być wyrobiony z surowca wyższego gatunku, nie jest w stanie dotrzymać warunków umowy odnośnie jakości tarcicy. Wskutek tego towar pozostaje albo na składzie, lub też odbiorca reflektuje nań, ofiarując cenę znacznie niższą od ofiarowanej poprzednio.

Zdawaćby się mogło, że wypadki te są produktem wyobraźni, nastrojonej humorystycznie, niestety jednak są to fakty autentyczne i aktualne, do których obyśmy po raz drugi nie powracali.

Skan.

Na rynku eksportowym notowano przeciętnie — za 1 m^3: dłużyce sosnowe zł 40, bloki tarte loco granica mkn 88, deski stolarskie boczne bez sęków loco wagon stacja załadowania mkn 78, deski środkowe loco wagon stacja załadowania zł 100, bale angielskie u/s 3×9 loco Gdańsk za 1 standart Ł 11,15, deski wagonowe niemieckie loco granica mkn 58, bale wagonowe mkn 57, słupy telegraficzne i maszty loco stacja załadowania sh 20—23, kopalniaki dol. 3,50, sleepry (za 1 sztukę) loco Gdańsk sh 9,1, podkłady I typ (za 1 sztukę) zł 8,30, świerkowe dłużyce loco stacja załadowania sh 20, świerkowe deski loco Gdańsk Ł 11, papierówka loco stacja załadowania dol. 3,10, dębowe okrąglaki fornirowe I kl. franco stacja załadowania Ł 10, od 50 cm średnicy Ł 6, od 40 cm średnicy sh 80—85, od 30 cm średnicy sh 60—65, dębowy materjał tarty odziomkowy w blokach franco Gdańsk Ł 5—6, towar paryski franco stacja załadowania dol. 37, podkłady typ pruski za 1 sztukę franco Gdańsk zł 13,50, bindry za wykład franco Gdańsk dol. 14,75, fryzy franco stacja załadowania dol. 31—34, jesionowe kloce bez sęków od 35 cm średnicy franco stacja załadowania sh 65, grabowe kloce bez sęków od 25 cm średnicy franco stacja załadowania sh 25—28, olszowe kloce bez sęków od 25 cm średnicy franco stacja załadowania sh 47, brzozowe kloce bez sęków od 30 cm średnicy sh 23—25, bukowe bez sęków od 25 cm średnicy dol. 6, osikowe kloce bez sęków od 25 cm średnicy sh 30—32.

Cło niemieckie na gładko piłowaną skrzynkówkę

Sprawa odpowiedniej interpretacji taryfy celnej niemieckiej odnośnie pozycji 615 i 76, wobec stanowiska Urzędów Celnych niemieckich, które gładko piłowane, lecz nieheblowane deszczułki skrzynkowe zaliczają do pozycji 615 T. N. z cłem 6 Rmk od 100 kg — definitywnie nie będzie mogła znaleźć swe rozwiązanie dopiero podczas rokowań o traktat handlowy z Niemcami, ewentualnie przy odnawianiu prowizorjum drzewnego, o ile do tego czasu traktat nie zostanie zawarty.

Obecnie Rada Naczelna prosi o zakomunikowanie, czy zdarzają się wypadki, że Urzędy celne niemieckie nie wpuszczają na terytorjum celne Rzeszy, względnie zmuszają do płacenia cła za wywożone do Niemiec deszczułki skrzynkowe, według pozycji 615 TN w wysokości 6 Rmk od 100 kg. Informacje te są Radzie Naczelnej niezbędne, aby móc je zakomunikować naszemu Poselstwu w Berlinie na jego prośbę, celem podjęcia ewentualnej interwencji dyplomatycznej.

Wiadomem nam jest, że 6. 7. rb. Urząd Celny w Altonie nie wpuścił na terytorjum celne Rzeszy przesyłki deszczułek skrzynkowych, nadanych przez firmę H. Teicher i Syn w Turze, pod adresem „Itzehoer Kistenfabrik in Itzehoe". Fakt ten, dzięki zażaleniu zainteresowanej firmy stał się przedmiotem odpowiednich zabiegów naszego Poselstwa w Berlinie.

Rynek wileński

(Od naszego korespondenta wileńskiego).

Rozglądając się w nastrojach tutejszych sfer drzewnych w ostatnim czasie, można było odnieść wrażenie, jakoby obecny okres uważany był za przełomowy i zwrotny. Narazie nic pozytywnego na głębsze zmiany nie wskazuje, jednak samo pojawienie się agentów niemieckich na drzewo wywołało pewne narazie subjektywne ożywienie Agenci uwijają się szczególnie u prywatnych właścicieli lasów, naogół gotowi są do zaliczkowań kontraktów i narazie skrzętnie unikają kontraktu z tutejszymi kupcami i komisjonerami.

Co do cen za towar gotowy a więc wyrobione okrąglaki i tarcicę, to już od blisko dwu miesięcy utrzymują się one na tym samym poziomie, nie zdradzając tendencji zniżkowej.

Rynek krajowy nadal mało pojemny. Najwięcej stosunkowo odchodzi budulca.

Na eksport idą jeszcze tylko nasiniałe deski odziomkowe 35 i 42 mm oraz świeże boki bezsęczne, za które wszakże uzyskuje się tylko około 75 Rmk, podczas gdy ostatnie partje suchych boków czystych 23 i 26 mm (także 30 mm) sprzedano po 90 Rmk franco stacja graniczna na zachodzie Polski.

Notowania na poszczególne gatunki i sortymenty przedstawiają się w szczegółach następująco za 1 m^3 loco wagon stacja załadowania.

Sosna. Słupy telegraficzne od 7 m wzwyż 36—40 zł, podkłady kolejowe 9—9,50 zł za sztukę. Bale

angielskie 12—12,05 Ł za 1 standart fr. Gdańsk, sleepery 9—9,2 sh za sztukę fr. Gdańsk, deski odziomkowe suche i czyste według sortowania niemieckiego 95—100 Rmk, deski środkowe 105—115 zł, deski obrzynane 1/2 i 3/4 cala 80—90 zł, 1, 1 1/4 i 1 1/2 cala 100—110 zł, deski heblowane i szpuntowane około 130 zł, łaty 110—115 zł, kantówka w wymiarach bieżących 105—110, w wymiarach specjalnych i ponad 8 m dł. 115—125 zł.

Świerk. Papierówka 3,15—3,20 dol., bale angielskie 11,5—11,10 Ł za 1 standart fr. Gdańsk. Deski budowlane zależnie od wymiarów 1/2—1" 80—85 zł, 1—2 cali 90—105 zł, kantówka wymiarowa około 110 zł.

Brzoza. Kloce od 25 cm średnicy 40—45 zł od 30—39 cm, 50 zł i od 40 cm wzwyż 75—80 zł. Odbiera się tylko towar od 3 m długości wzwyż i zewnętrznie bezsęczny. Deski dla rynku krajowego odbierano po 110—120 zł. Idą one przeważnie na rynek warszawski.

Osika. Kloce od 25 cm w cienkim końcu 50—55 zł, ponad 35 cm średnicy 70 zł.

Likwidacja prywatnych koncesyj przy eksploatacji lasów państwowych

Ministerstwo Rolnictwa w ostatnich czasach przeprowadziło akcję, zmierzającą do całkowitej likwidacji koncesyj, na których mocy firmy prywatne eksploatowały lasy państwowe.

Ogółem koncesje takie obowiązywały nasz rząd w obrębie dyrekcyj lasów: wileńskiej, siedleckiej, radomskiej, białowieskiej i lwowskiej.

W dyrekcji wileńskiej koncesje te są już obecnie zlikwidowane z wyjątkiem nadleśnictwa nalibockiego, gdzie Min. Rolnictwa objęło w posiadanie teren prywatnych lasów na obszarze 42 tys. ha za cenę zezwolenia na eksploatację na lat 15.

W obrębie nadleśnictwa siedleckiego wszystkie koncesje prywatne zostały już umorzone, w sposób ugodowy między Ministerstwem a zainteresowanemi firmami.

W obrębie Puszczy Białowieskiej jedyna koncesja prywatna ma obowiązywać jeszcze w ciągu dwu lat. Na terenach lasów państwowych w obrębie województwa łódzkiego koncesje prywatne wygasną w ciągu pół roku.

Nie będą umorzone jedynie koncesje w dyrekcji lwowskiej. Z wyjątkiem więc okręgu lwowskiego lasy państwowe w ciągu najbliższego roku będą eksploatowane wyłącznie przez zarząd państwowy.

Etat wyrębów w lasach państwowych został w tym roku ustalony na 7.500.000 mtr. drzewa.

Wiadomości bieżące

Handel hurtowy w ustawie o państwowym podatku przemysłowym. Orzeczenie Izby II Sądu Najwyższego z 28 listopada 1928 r. K. 2038/28 (Orzeczn. Sąd Polsk. Tom ósmy, zesz. 7, nr. 355), ustaliło tezę treści następującej:

„Cechą handlu hurtowego jest posiadanie zakładu handlowego, — bez ustalenia tej cechy nie ma podstaw prawnych do uznania transakcji za handel hurtowy".

W krótkich motywach tego orzczenia Sąd Najwyższy stwierdza między innemi, że cechą handlu hurtowego jest nietylko kontyngent kupujących i ilości sprzedanego towaru, ale i posiadanie jakiegokolwiek zakładu handlowego, która to cecha odróżnia handel towarowy od skupu zawodowego, że nie ustaliwszy tej cechy Sąd Okręgowy nie miał podstaw prawnych do uznania transakcji oskarżonego za handel towarowy hurtowy.

W sprawie stosunków handlowych z firmą Brantjes et de Vries w Utrechcie, Państwowy Instytut Eksportowy donosi: Doszło do wiadomości Państwowego Instytutu Eksportowego, iż firma holenderska „Brantjes et de Vries" w Utrechcie stara się o przedstawicielstwa większych firm drzewnych polskich na Holandję. O firmie tej Instytut posiada szczegółowe informacje i referencje tego rodzaju, iż zaleconą musi być przy nawiązywaniu z tą firmą stosunków handlowych, daleko idącą ostrożność i rezerwa.

Na żądanie firm zainteresowanych Instytut udzielić może bliższych szczegółów.

P. I. E. jednocześnie prosi o podanie adresów firm drzewnych, produkujących mączkę drzewną i interesujących się eksportem tego produktu do Anglji.

Wykazy takich firm należy skierować pod adresem Rady Naczelnej Związków Drzewnych.

Sprawozdanie z walnego zebrania Zjednoczonego Towarzystwa Przemysłu Drzewnego Wschód. Dnia 2 sierpnia 1929 r. odbyło się w Katowicach w budynku zarządu spółki akcyjnej Zjednoczone Towarzystwo Przemysłu Drzewnego Wschód walne zebranie za siódmy rok operacyjny spółki tej, na którem uchwalono wypłacić podobnie jak w roku ubiegłym 10 proc. dywidendę od podwyższonego kapitału akcyjnego w kwocie 3.300.000 zł.

W miejsce zmarłego członka rady nadzorczej śp. d-ra Gluecka powołany został do rady p. generalny konsul inż. Antoni Lewalski naczelny dyrektor Huty Pokoju S. A. i generalny pełnomocnik Wschodnio-Górnośląskich Zakładów Przemysłowych Hr. Ballestrema. Ustępujący z rady nadzorczej z powodu upływu czasu p. naczelny dyrektor dr. inż. h. c. Rudolf Brennecke został jednocześnie ponownie wybrany.

Jak ze sprawozdania zarządu wynika, powiększyło przedsiębiorstwo ilość tartaków i oprócz dostaw drzewa kopalnianego eksportuje znaczniejsze ilości materjałów tartych do krajów zachodnich.

Chociaż z uwagi na obecną niewyjaśnioną sytuację gospodarczą nie da się jeszcze nic pewnego powiedzieć o przyszłych wynikach, to jednak spółka przewiduje wypłatę takiej samej dywidendy i w roku przyszłym.

Redaktor odpowiedzialny W. Syrokomla-Syrokomski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa St. Schlage. — Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań, ulica Wielkie Garbary nr 20

PRZETARG

na sprzedaż 1.702.22 m³ materjałów tartych sosnowych, 71.75 m³ materjałów tartych jodłowych z Nadleśnictwa Garbatka odbędzie się dn. 14 sierpnia 1929 r. o godz. 12 w lokalu Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu przy ul. Lubelskiej nr. 53.

Informacji udziela Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu oraz Nadleśnictwo Garbatka.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Radomiu.

Nadleśnictwo Państwowe Warlubie

poczta i stacja kolejowa w miejscu, pow. Świecie (Pomorze)

sprzeda w drodze przetargu pisemnego (submisji) **w dniu 13. sierpnia r. b. drewno użytkowe** z cięć roku gospodarczego 1928/29.

Nr. losu	Leśnictwo	Oddział	sztuk	Klasa I m³	Klasa II m³	Klasa III m³	Klasa IV m³	Razem m³	Odległość od stacji kolejowej
				Sosna dłużyce					
1	Dobre	9,15,22,25,26,34	87	0.48	7.32	66.73	8 32	82.85	6 klm.
2	Dobre	10, 11	73	—	—	44.67	3.17	47.84	„
3	Dobre	po cał. lesie	718	—	4.10	320.10	88.98	413.18	„
4	Średnik	„	456	2.61	35.28	170.75	48.11	257.25	„
5	Bąkowo	„	97	4.15	15.93	46.74	8.92	75.84	„
6	Borowy-Młyn	„	127	—	3.83	69.57	2 88	76.28	9 klm
7	Kuźnica	„	293	4.61	39.48	90.36	27 68	162.13	„
8	Bzowo	„	61	—	—	28.63	2.30	30.93	8 klm.
				Brzoza dłużyce					
9	Bąkowo	74	63	—	—	4,96	8,02	12,98	6 klm
	Płochocin	200	7	—	—	0,42	0,66	1,08	
		Sa losu 9	70	—	—	5,38	8,68	14,06	
				Sosna kopalniaki					
10	Średnik	p. c. l.	520	49,00	42,97	0,51	—	92,48	6–10 klm
	Bąkowo	„	318	7,10	21,29	3,84	—	32,23	
	Borowy Młyn	„	454	25,82	28,33	2,99	—	57,14	
	Kuźnica	151, 166	38	7,37	3,05	—	—	10,42	
	Płochocin	p. c. l.	1300	44,72	173,49	0,42	—	218,73	
	Bzowo	„	101	7,10	8,57	—		15,67	
		Sa losu 10	2731	141,11	277,70	7,76	—	426,57	

Pisemne oferty z napisem „Submisja" w zalakowanych kopertach należy nadesłać do Nadleśnictwa do dnia **13-go sierpnia** r. b. o godz. 11-tej, poczem nastąpi otwarcie ofert o godz. 11,15 w obecności ewentualnie przybyłych oferentów.

Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnego przetargu (Submisji), które są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy i w Nadleśnictwie. Nadleśnictwo zastrzega sobie drobne różnice w podanej masie.

Oferty nie odpowiadające warunkom nie będą uwzględnione.

Nadleśniczy Państwowy.

Państwowe Nadleśnictwo Drawsko

poczta Drawsko, stacja kolej. Drawski-Młyn, powiat Czarnków, woj. poznańskie

sprzeda przez submisję **sosnowe drewno użytkowe** (budulec) cięcia roku gosp. 1925 r.

Nr. losu	Leśnictwo	Oddział	klasa IV szt.	klasa IV m³	klasa III szt.	klasa III m³	klasa II szt.	klasa II m³	Ogółem szt.	Ogółem m³
1.	Brzozowica	204a	368	54.46	250	134.69	—	—	618	189.15
2.	„	224e, 224a, 225d	128	23.65	308	125.80	4	2.81	440	152.26
3.	„	254g, 237e, 238a, 244d, 245a, 254a, 254e, 250a, 182c, 253b, 253a, 255Ba, 254c, 253c	319	57.81	272	92.58	8	5.78	599	156.17

Pisemne oferty w zamkniętych i zalakowanych kopertach z napisem **„submisja"** należy nadesłać pod adresem Nadleśnictwa do **dnia 14. sierpnia 1929 r.** o godzinie 11.30. Otwarcie ofert nastąpi tego samego dnia o godz. 13-tej.

Oferty winny być wniesione loco las za każdy m³ przeciętnie w poszczególnym losie w złotych i dziesiętnych złotego w cyfrach i w słowach wraz z oświadczeniem, że reflektantowi znane są warunki sprzedaży drewna w lasach państwowych i że się im bez zastrzeżeń poddaje.

Przy otwarciu ofert winny firmy zagraniczne na dotrzymanie warunków złożyć w Kasie Państwowego Nanleśnictwa Drawsko wadjum w wysokości 10%, a krajowe 5% od oferowanej sumy. Nadleśnictwo zastrzega sobie różnicę w podanej masie. Za jakość drewna Nadleśnictwo nie odpowiada.

Koszty korowania (1 m³ pro 0.60 zł) wraca nabywca poza ofertą. Opłatę stemplową ponosi kupujący

Zatwierdzenie ofert zastrzega się **Dyrekcji Lasów Państw. w Poznaniu.**

Państwowy Nadleśniczy.